

"ΑΝΑΛΕΚΤΑ"

"Ο καλλιτέχνης καλείται να «διαβάσει» το παρελθόν και να προσθέτει στο μέλλον τη δική του ανάγνωση. Η ανάγνωση του παρελθόντος είναι μια συνήθεια, μια παράδοση....."Γιάννης Κουνέλλης.

Στα χρόνια του Βυζαντίου, η αλληλογραφία, για κράτος και ιδιώτες, ήταν η κυρίαρχη μορφή επικοινωνίας .

Έτσι τα μολυβδόβουλα ή μολύβδινες σφραγίδες ή βούλες, τις οποίες μελετά η Σφραγιστική, ήταν αυτά που εξασφάλιζαν σ' αυτήν την μορφή επικοινωνίας το απόρρητο των εγγράφων και πιστοποιούσαν την αυθεντικότητά τους. Οι επιγραφές και οι παραστάσεις των μολυβδόβουλων, συνθέτουν πραγματικά ένα πολύ- ποικίλο σκηνικό που δεν μπορεί να αγνοήσει εύκολα κανένας καλλιτέχνης. Όμως και για ερευνητές-μελετητές, αποτελούν πολύτιμη πηγή πληροφοριών σχετικά με τον βίο και τον πολιτισμό των Βυζαντινών. Οι παραστάσεις που φέρουν εκφράζουν συνήθως ένα ισχυρό θρησκευτικό αίσθημα και το βαθύ υπόβαθρο χριστιανικής πίστης της βυζαντινής κοινωνίας ,χωρίς να απουσιάζουν και άλλες πιο κοσμικές αναπαραστάσεις.

Το καλλιτεχνικό τους ενδιαφέρον ήταν αυτό που μου άσκησε μια γοητεία και κέντρισε αρχικά το ενδιαφέρον μου.

Φόρμες μικρές στο μέγεθος των νομισμάτων, σκαλισμένες με έμπνευση φροντίδα και γνώση από άξιους τεχνίτες της εποχής, έφθασαν στις μέρες μας με φθορές και οξειδώσεις που παρά του ότι έχουν σβήσει, αδιάκριτα, λεπτομέρειες της απεικόνισης, κερδίζουν αυτή τη μυστική γοητεία της φθοράς και την πατίνα του χρόνου χωρίς να χάνουν σε αξία κι ενδιαφέρον.

Πάνω σε τσίγκινες πλάκες που χρησιμοποίησα και με την μέθοδο της οξυγραφίας με ακουτίντα ,προσπάθησα να μεταφέρω σε χαρτιά χειροποίητα ότι ερέθισε το βλέμμα και τον "χτύπο" μου.

Έπαιξα με τον καθρέφτη που μου δίνει σα δυνατότητα η χάραξη, θετικό-αρνητικό, δημιουργώντας και χαρακτηριστικές επιφάνειες σε "ορθή " ανάγνωση.

Κερωμένη χοντρή κόκκινη κλωστή χρησιμοποίησα στις συρραφές μου, κάνοντας έναν υπαινιγμό-παραπομπή στους μηνίθους που συνέδεαν τις βούλες με τα έγγραφα που ταυτοποιούσαν.

Όπως ήταν φυσικό η κρυφή γοητεία του Βυζαντινού πολιτισμού και της τέχνης δεν θα μπορούσε να μη με οδηγήσει και σε μια άλλη ενότητα Βυζαντινών επιλογών, δημιουργώντας τελικά δυο βυζαντινές θεματικές που θα μπορούσαν να αποτελέσουν μαζί, τα δικά μου, τα προσωπικά μου "ανάλεκτα", με την έννοια των διαλεκτών κι αγαπημένων θεμάτων.

Σ' αυτή τη δεύτερη ενότητα δημιούργησα χαρακτηριστικές πλάκες με μορφές που θα μπορούσαμε να τις χαρακτηρίσουμε παράταιρες με τον χριστιανισμό αλλά όμως συναντιούνται πέριξ της βυζαντινής τέχνης γενικώς και στα οποίες οι άνθρωποι προσδίδουν μαγικές ιδιότητες και αποτροπαϊκό χαρακτήρα. Είναι μια αναφορά σε αρχέγονους φόβους και στην υπέρβασή τους με μέσα μη ορθολογικά, κάτι που θα μπορούσε να θεωρηθεί επίκαιρο στους καιρούς των φόβων και των αμφιβολιών που διανύουμε.